

La reforma litúrgica del Vaticà II

●) Aquesta imatge parla

La reforma litúrgica del Vaticà II va tenir molt ressò i acceptació a Catalunya per diversos motius. Per això, el passat 8 de gener quatre institucions catalanes varen promoure una conferència de Mons. Pere Tena sobre «El jubileu de la *Sacrosanctum Concilium*», la constitució sobre la litúrgia que marcà l'inici d'aquesta reforma. Les quatre institucions que varen promoure l'acte foren la Facultat de Teologia de Catalunya, l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, el Centre de Pastoral Litúrgica i la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense. D'esquerra a dreta de la foto: Jaume Fontbona, Mons. Vives, cardenal Martínez Sistach, Mons. Tena i Jaume Planella.

EDITORIAL

La civilització es construeix en l'amor

Amb la Declaració del Mil·lenni, la comunitat internacional es va comprometre fermament a engegar les polítiques necessàries perquè, l'any 2015, hi hagués més persones que poguessin viure i desenvolupar-se amb dignitat. L'esforç realitzat per arribar als objectius proposats ha contribuït a la reducció de la fam, a la millora de l'accés a la salut, a l'educació, al treball i a la participació política.

Avui dia, les notes que caracteritzen la nostra societat globalitzada són l'individualisme i la soledat. Necessitem edificar una civilització fonamentada en l'amor, que permetrà que el nostre món camini cap a la seguretat, la pau i la justícia.

La vida de l'Església ens descobreix que reconèixer l'altre com a germà exigeix un canvi del propi cor, un canvi en què hem de treballar cadascú que només és possible quan es rep com a regal, quan s'experimenta com a do. Aquest do ens l'ofereix l'Església en el mateix Jesu-

crist, que canvia el nostre cor i, en Ell, ens fa germans. Mans Unides realitza la seva tasca a l'Església, demanant a Déu que ens ajudi en aquest canvi.

Aquest 2014 treballarem intensament per donar a conèixer a la nostra societat esdeveniments concrets que ja succeeixen als països del Sud, que ens fan albirar que un món nou és possible. Seguirem de prop la celebració de l'Any Internacional de l'Agricultura Familiar, que té un paper clau en el desenvolupament sostenible; analitzarem a fons les oportunitats de les noves tecnologies, que permeten el diàleg entre cultures i religions; i atindrem les qüestions de l'ocupació juvenil, un factor decisiu en l'edificació d'una societat amb perspectives de futur.

Al llarg d'aquesta campanya treballarem plegats per construir un Món Nou, projecte d'amor, projecte de germans, projecte comú.

Delegacions catalanes de Mans Unides

PARAULA I VIDA

Clam per l'esperança i la pau a Gaza i Terra Santa

Formant part de la Coordinadora dels Episcopats d'Europa, Àfrica del Sud i Amèrica del Nord fa poc vaig poder viatjar en pelegrinatge a Gaza, Tel Aviv, Betlem i Jerusalem, per pregar i donar suport a les comunitats cristianes de l'Església Mare de Jerusalem i a la causa de la pau. I he tornat molt impressionat, sobretot per la situació de la Franja de Gaza, on hi viuen més d'1.600.000 persones i on vaig ser testimoni de la tremenda pobresa de la gent, i la presència humil i valenta de les comunitats cristianes, malgrat ser petites i vulnerables. Gaza és com una immensa presó, un desastre fet per l'home, un escàndol i una injustícia que clamen a la comunitat humana per una resolució. Jo també he sentit «vergonya!» com el Papa Francesc a Lampedusa, ara per aquest desastre humanitari. Per això els Bisbes demanem als responsables polítics internacionals que actuïn per millorar la situació humanitària de la població de Gaza, assegurant l'accés a les necessitats bàsiques per a una vida humana digna, les possibilitats de desenvolupament econòmic, i la llibertat de moviment.

Dins la desesperació que es viu a Gaza, també hi hem trobat persones d'esperança i iniciatives solidàries. I això ens ha encoratjat: poder visitar les petites comunitats cristianes, que dia rere dia, a través de moltes institucions, estenen la mà amb compassió cap als més pobres dels pobres, tant musulmans com cristians. Seguim pregant i donant suport als sacerdots, religiosos, religioses i laics que treballen a Gaza de forma tan generosa. Ells exerceixen un ministeri de presència, tenen cura dels nens discapacitats i de la gent gran, i donen ensenyament als joves a través d'escoles i tallers. El seu testimoni de fe, esperança i amor ens dóna esperança.

Pregant a la vall de Cremisan

Aquesta és precisament l'esperança que es necessita en aquest moment per a aconseguir la pau, una pau que només pot ser construïda sobre la justícia i l'equitat per a tots dos pobles. Palestins i israelians necessiten desesperadament aquesta pau. A tall d'exemple, a la vall de Cremisan la ruta del mur de seguretat amenaça la terra agrícola conreada des de moltes generacions per 58 famílies cristianes. Les actuals converses de pau arriben en un moment crític. Ara és el moment d'assegurar que les aspiracions de justícia a una banda i a l'altra, s'acompleixen. És per això que durant aquesta visita hem instat els responsables públics a esdevenir líders d'esperança, no persones d'obstrucció. Esperem que siguin escoltades les paraules del Papa Francesc, que acaba de dir recentment al Cos Diplomàtic: «La represa de les converses de pau entre israelians i palestins és un signe positiu, i expresso la meua esperança que les dues parts assumeixin amb determinació, amb el suport de la comunitat internacional, decisions valentes per trobar una solució justa i duradora a un conflicte que necessita amb urgència que s'hi posi fi» (13.1.2014).

En tornar de Terra Santa, els Bisbes i els fidels d'aquella Església local romanen en els nostres cors. Han de poder veure i sentir que no estan sols, que els ajudem, que els agraïm la seva presència viva als llocs del ministeri de Jesús. Juntament amb ells, nosaltres volem ser persones d'esperança. Preguem perquè l'anunciada visita del Papa Francesc a la Terra Santa del proper mes de maig, reforci l'esperança a la regió. Creiem que una pau duradora és possible.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

► **BERNABÉ DALMAU**

Nous cardenals

El proper 21 de febrer, el papa Francesc crearà els seus primers cardenals. El P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat i director de la revista *Documents d'Església*, que sempre ha mostrat interès per la marxa de la vida eclesial, especialment l'activitat dels darrers papes —dels quals ha traduït al català els principals documents—, valora aquest consistori.

Què en pensa?

Pau VI va voler que la institució del cardenat, molt qüestionada en l'opinió pública d'ençà del Concili Vaticà II, subsistís. El papa Francesc ha nomenat els seus primers cardenals, i crec que la institució ara és més forta que mai.

Per què?

Perquè en pocs anys hi ha hagut dos conclaves, precedits de les congregacions de cardenals, en les quals els electors formen un grup més reduït que el dels participants en un Sínode episcopal. En aquestes reunions han pogut parlar a fons i en pla d'igualtat sobre el present de l'Església i les urgències evangelitzadores. Sembla que el cardenal Bergoglio hi va tenir un gran paper, i en el fons la seva elecció és fruit d'aquest clima renovador.

En què es mostra?

El nou aire fresc que ha aportat el Papa conté quelcom més profund que els seus simples gestos exteriors, prou eloqüents. Per això es va afanyar a crear una comissió internacional de vuit cardenals assessors, que hauran fet tres reunions intensives abans de les jornades del proper consistori, que no serà només d'actes cerimonials sinó d'autèntiques sessions de treball. Entre altres coses, es preveu que surti la dinàmica del proper Sínode de l'octubre sobre la família, que tantes expectacions ha suscitat.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

La presentació de Jesús al Temple

Lluc conclou la narració del naixement de Jesús amb una narració del que, segons la Llei d'Israel, s'esdevingué a propòsit de Jesús en els dies vuitè i quarantè.

El dia vuitè és el dia de la circumcisió. Així Jesús és acollit formalment en la comunitat de les promeses que prové d'Abraham; ara pertany també jurídicament al poble d'Israel. Juntament amb la circumcisió, Lluc esmenta explícitament la imposició del nom preanunciat, Jesús —«Déu salva» (cf. 2,21)—, talment que a partir de la circumcisió la mirada queda projectada cap a l'acompliment de les esperances, que pertanyen a l'essència de l'aliança.

Del dia quarantè en formen part tres esdeveniments: la *purificació* de Maria, el *rescat* del fill primogènit Jesús mitjançant un sacrifici prescrit per la Llei i la *presentació* de Jesús al Temple.

Maria no té necessitat de ser purificada després del part de Jesús: aquest naixement duu la purificació del món. Però ella obeeix la Llei i serveix precisament així l'acompliment de les promeses. La família de Jesús, per la seva manera de fer en el Temple, és comptada entre els *pobres d'Israel*, i això ens fa entendre que precisament entre ells podia madurar l'acompliment de la promesa.

El segon esdeveniment és el rescat del primogènit, que és propietat incondicionada de Déu. El verb *paristânai*, aquí traduït per *presentar*, significa també *oferir* i transparenta l'element del sacrifici i el sacerdoci. En el Temple, lloc del trobament de Déu i el seu poble, s'hi fa l'ofertament públic de Jesús a Déu, el seu Pare.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

¿Monolingüismo o bilingüismo?

Qué representa per al nen el bilingüisme, trilingüisme, etc.? Són les seves avantatges. Hoy día sabemos que el cerebro es como un músculo y cuantas más lenguas se hablen y mejor se conozcan sus estructuras y su léxico, más se ejercita y mayores beneficios se obtienen.

También es conocido que si el primer esquema lingüístico se ha establecido sólidamente, se favorece enormemente el aprendizaje ulterior de otras lenguas; es decir, que cuanto mejor conozca el niño la lengua materna, tanto más preparado estará para comprender una segunda o una tercera.

Tanto el bilingüismo como el monolingüismo tienen sus ventajas y sus *costes*. Por ejemplo, parece ser que las personas bilingües tienden a tener un vocabulario más reducido en cada uno de sus dos idiomas maternos que los monolingües y sufren más *lapsus* a la hora de hablar. Sin embargo, los niños que se crían con dos lenguas tienen más capacidad para seleccionar información relevante e ignorar la irrelevante.

Y no vale la excusa de que un hijo tarda en hablar porque en la familia se utilizan varios idiomas. No hay razón que lo justifique. Lo más probable es que se trate de una manifestación precoz de un retraso en el desarrollo de su lenguaje... El especialista tendrá la última palabra.

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

HISTORIA DE LA CARIDAD

Libro sobre los cristianos de a pie

Juan María Laboa, nacido en San Sebastián, es sacerdote diocesano, doctor en historia y licenciado en filosofía y teología. Especialista en historia de la Iglesia, ha sido profesor en la Pontificia Universidad de Comillas de Madrid. Fundador y director de la revista *XX siglos de Historia de la Iglesia*, es autor de varias obras publicadas en Editorial San Pablo.

Siempre he pensado que una historia de los cristianos y de la Iglesia que no se centre en su capacidad de amarse entre sí y de amar a los demás seres humanos escamotea el núcleo experiencial, absolutamente esencial en la comunidad creyente y en la institución eclesial. Todavía hoy, esta historia queda por afrontar y desarrollar.

En estas páginas he pretendido poner el acento sobre el amor, la solidaridad, la preocupación afectuosa de los cristianos entre sí. «Mirad cómo se aman», señalaban con admiración los paganos, hablando de los primeros cristianos.

Este libro muestra cómo un torrente de ternura, amor y compasión recorre las arterias del cuerpo cristiano. La mayoría de los cristianos no fueron grandes santos ni grandes teólogos, pero amaron y aman a sus hijos, les enseñan qué representa Cristo en sus vidas y acompañan a sus vecinos ayudándoles en lo que pueden. Ellos son los protagonistas de estas páginas, las personas anónimas que aún hoy siguen trabajando por hacer una sociedad más compasiva y fraterna. Son ellos los que cumplen ese precepto que quiso Jesús para sus discípulos: «Por sus frutos los conoceréis.»

Juan María Laboa
(*Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia*, Ed. San Pablo)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

3. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [2Sa 15,13-14.30; 16,5-13a / SI 3 / Mc 5,1-20]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i màrtir (s. iv), invocat pel mal de coll; beat Esteve Bellesini, prev. agustinià.
4. ■ **Dimarts** [2Sa 18,9-10.14b.24-25a / SI 85 / Mc 5,21-43]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità); sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, preveres, i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev., i companys, jesuïtes, mrs.
5. ■ **Dimecres** [2Sa 24,2.9-17 / SI 31 / Mc 6,1-6]. Sant Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. iii), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.
6. ■ **Dijous** [1Re 2,1-4.10-12 / SI: 1Cr 29,10.11-12 / Mc 6,7-13]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597).
7. ■ **Divendres** [Sir 47,2-13 / SI 17 / Mc 6,14-29]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.
8. ■ **Dissabte** [1Re 3,4-13 / SI 118 / Mc 6,30-34]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486 - Somasca 1537), prev., fund. somascos; santa Elisenda, vg.
9. ■ **† Diumenge vinent**, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / SI 111 / 1Co 2,1-15 / Mt 5,13-16]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.

LA PRESENTACIÓ DE SENYOR

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Això diu el Senyor: «Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu, i tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, l'àngel de l'aliança que desitgeu, entrarà al seu temple». Ja ve, diu el Senyor de l'univers. Qui resistirà el dia de la seva arribada? Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinarà com la plata i l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblació digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics.

▶ Salm responsorial (23)

R. *El Senyor és el rei de la glòria.*

Portals, alceu les llindes; / engrandiu-vos, portalades eter-
nes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, valent i pode-
rós, / és el Senyor, victoriós en el combat. R.

Portals, alceu les llindes; / engrandiu-vos, portalades eter-
nes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, Déu de l'uni-
vers, / és aquest el rei de la glòria. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,14-18)

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida.

Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 2,22-40)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici «un parell de tórtres o dos colomins», com diu la Llei del Senyor.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós, que esperava l'hora en què Israel seria consolada, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiata per l'Esperit Sant, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir en ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble.»

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Así dice el Señor: «Mirad, yo envío a mi mensajero, para que prepare el camino ante mí. De pronto entrará en el santuario el Señor a quien vosotros buscáis, el mensajero de la alianza que vosotros deseáis. Miradlo entrar —dice el Señor de los ejércitos—. ¿Quién podrá resistir el día de su venida?, ¿quién quedará en pie cuando aparezca? Será un fuego de fundidor, una lejía de lavadero: se sentará como un fundidor que refina la plata, como a plata y a oro refinará a los hijos de Leví, y presentarán al Señor la ofrenda como es debido. Entonces agrada al Señor la ofrenda de Judá y de Jerusalén, como en los días pasados, como en los años antiguos.»

▶ Salmo responsorial (23)

R. *El Señor, Dios de los ejércitos, es el Rey de la gloria.*

¡Portones!, alzad los dinteles / que se alcen las antiguas
compuertas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, héroe valeroso;
el Señor, héroe de la guerra. R.

¡Portones!, alzad los dinteles / que se alcen las antiguas
compuertas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, Dios de los ejér-
citos. / Él es el Rey de la gloria. R.

Presentació de Jesús al Temple.
Fresc del beat Fra Angèlic, Convent
de Sant Marc (Florència)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (He 2,14-18)

Los hijos de una familia son todos de la misma carne y sangre, y de nuestra carne y sangre participó también Jesús; así, muriendo, aniquiló al que tenía el poder de la muerte, es decir, al diablo, y liberó a todos los que por miedo a la muerte pasaban la vida entera como esclavos.

Notad que tiende una mano a los hijos de Abrahán, no a los ángeles. Por eso tenía que parecerse en todo a sus hermanos, para ser sumo sacerdote compasivo y fiel en lo que a Dios se refiere, y expiar así los pecados del pueblo. Como él ha pasado por la prueba del dolor, puede auxiliar a los que ahora pasan por ella.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40)

Cuando llegó el tiempo de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén, para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor: «Todo primogénito varón será consagrado al Señor», y para entregar la oblación, como dice la ley del Señor: «un par de tórtolas o dos pichones.» Vivía entonces en Jerusalén un hombre llamado Simeón, hombre justo y piadoso, que aguardaba el consuelo de Israel; y el Espíritu Santo moraba en él. Había recibido un oráculo del Espíritu Santo: que no vería la muerte antes de ver al Mesías del Señor. Impulsado por el Espíritu, fue al templo. Cuando entraban con el niño Jesús sus padres para cumplir con él lo previsto por la ley, Simeón lo tomó en brazos y bendijo a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel.»

COMENTARI

Llum que il·lumina tots els pobles

Notem primer l'escrúpol amb què Lluç descriu el compliment de la llei de purificació de les mares, prescrita amb detall en *Levític* 12,1-8. Però també, sense dir-ho explícitament, la llei del rescat dels primogènits d'*Èxode* 13,2.12.13.15. Ho insinua *Lluc* 2,39.

Cal prendre nota de la reiterada referència a la llei: «quan, segons la llei de Moisès»; «tal com està escrit en la llei del Senyor»; «havien d'oferir en sacrifici, tal com ho diu la llei del Senyor».

Aquest escrúpol de Lluç es troba arreu en el seu evangeli. Potser, precisament, pel fet de ser un evangeli clarament hel·lenístic.

El guiatge de l'Esperit és un tema que Lluç porta al cor. La descripció de Simeó és un exemple d'aquest tret: «tenia en ell l'Esperit Sant»; «en una revelació l'Esperit li havia promès»; «anà al temple, guiata per l'Esperit». El protagonisme de l'Esperit és un tret ben característic de l'obra llucana. Ho tenim especialment subratllat en l'evangeli de la infantesa i en el llibre dels *Fets dels apòstols*, on l'Esperit marca els passos més importants de l'acció apostòlica: Pentecosta (*Ac* 2,1-4); vinguda de l'Esperit sobre els pagans (*Ac* 44-48); l'assemblea de Jerusalem (15,28); el pas a Macedònia (16,6-9).

Simeó, en la seva acció de gràcies, recull un missatge que es formula amb un mot que vol dir ensems salvació i salvador (*to sôtêrion*). Simeó

ha vist el salvador que és també salvació, alliberament, plenitud. El mot està manllevat d'un text d'Isaïes que només cita Lluç: «Tothom veurà la salvació de Déu» (*Is* 40,6 citat a *Lluc* 3,6). En el càntic de Simeó apareix així per primera vegada en l'*Evangeli de Lluç* l'abast universal de la salvació.

Aquest mateix mot (*to sôtêrion*) és reprès simptomàticament per tercera i última vegada en el cos llucà al final del llibre dels *Fets*, quan Pau diu: «Aquesta salvació de Déu ha estat enviada a les nacions i ells sí que l'escoltaran» (*Ac* 28,28). És el que Simeó ha anomenat «la llum que il·lumina les nacions». Així enllaça clarament amb la festa de la candelera.

Oriol Tuñi, SJ

Festa de Sant Ramon de Penyafort

L'església parroquial de Seró va celebrar el 7 de gener la festa de Sant Ramon de Penyafort.

En aquest poble és present la Confraria de Sant Ramon de Penyafort, originària de 1603 i que es cuida de la festa en honor del seu sant patró. A l'església s'acaba de realitzar tot un seguit de reformes i obres per fer-la més acollidora i digna per als fidels i la gent de lloc.

La celebració eucarística va ser presidida pel Vicari General, Mn. Josep Maria Mauri, i concelebrada per l'arxiprest de l'Urgell Mitjà, Mn. Ramon Balagué, el Rector de la Parròquia, Mn. Josep Sauter, el diaca i alguns preveres de la zona arxiprestal. També hi van assistir l'Alcalde d'Artesa de Segre, Sr. Domènec Sabanés i el Sr. Eduard Garriga, President de l'Associació de Veïns del poble de Seró. La missa fou cantada per la Coral l'Amistat de Ponts, que a més dels cants litúrgics van interpretar al final de la cerimònia un petit recull de nades.

Bodes de plata de Mn. Antoni Ballester

Mn. Antoni Ballester i Díaz va celebrar els vint-i-cinc anys de ministeri sacerdotal a la missa de dotze el 8 de desembre, a l'església de l'Assumpció d'Artesa de Segre, acompanyat dels seus familiars, amics i feligresos. El Sr. Arquebisbe va fer arribar la benedicció episcopal per a Mn. Ballester i per a tots els qui s'aplegaren per fer festa.

Després de la Missa d'Acció de Gràcies, el Consell Parroquial li va fer entrega d'una placa, d'un obsequi i se li dedicaren unes paraules.

Visita dels bisbes catòlics a Terra Santa: la situació a Gaza és molt dramàtica

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons Joan-Enric Vives Sicília, visità Gaza, Tel Aviv i Betlem durant la trobada organitzada per la Coordinadora de les Conferències Episcopals per a l'Església a Terra Santa i per l'Assemblea de Bisbes Catòlics de Terra Santa, «**Holy Land Co-ordination**» (HLC) que es va dur a terme entre l'11 i el 16 de gener. Ho va fer en representació de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE).

La trobada es va iniciar a Jerusalem, tot i que el treball es va desenvolupar majoritàriament a Gaza, Tel Aviv i Betlem on els prelatos es van trobar amb diversos col·lectius de la societat civil. Diumenge van visitar la parròquia catòlica llatina de la Sagrada Família, l'Església cristiana or-

Missa matinal a Gaza

Patriarcal per als Catòlics de Llengua Hebrea. Van visitar Ramallah i es van reunir amb el Dr. Nabil Xat, del «*Fatah Central Committee*». Es trobaren amb «*Negotiation Support Unit Ramallah and Bethlehem*», de l'OAP. A Betlem, van escoltar els estudiants i professors de la Universitat Catòlica de Betlem regida per La Salle. Sobre aquestes trobades Mons. Vives va explicar que «aquests dies estem trobant esperança en el món diplomàtic. Ens han parlat i hem pogut parlar d'aquests Acords per la Pau que estan fent camí amb la tenacitat que mostra John Kerry, Secretari d'Estat nord-americà, i que avancen de manera molt sigil·losa però que sembla que poden donar fruit. Aquí tothom té molta esperança, és molt positiu, sobretot en les delegacions polítiques de països europeus, amb les que hem pogut contactar. Tant de bo aquestes temes s'obrís camí».

A Jerusalem van visitar el Schmidt's Girls College i van conèixer projectes per a l'educació i desenvolupament de la joventut. Van viatjar fins a la Vall de Cremisan, i es van trobar amb el Nunci Apostòlic, el Patriarca Fouad Tweal i l'Assemblea d'Ordinaris de Terra Santa. El darrer dia, van mantenir una audiència amb S.B. Nourhan Manougian, Patriarca Armeni de Jerusalem.

Mons. Vives a la parròquia de la Sagrada Família

todoxa, i escoles, centres formació i hospitals cristians on van expressar el seu suport als mestres i al personal mèdic. Mons. Vives va informar des de Gaza que «la gent continua la seva vida i tenen coratge, perquè realment, en tenen». A Gaza van veure el treball que fan les comunitats cristianes laiques, les Germanes Missioneres de la Caritat Mare Teresa de Calcuta, les Religioses del Rosari i del Verb Encarnat, vers els nens abandonats, joves, famílies, avis i persones amb limitacions físiques. Mons. Vives va dir que «els cristians són una petita minoria. A Gaza, la situació és insostenible, molt dramàtica, perquè hi ha moltíssima gent vivint tancada com si fos una presó; perquè l'embargament és molt dur ...».

Es van mantenir trobades també a Tel Aviv, amb els Ambaixadors davant l'Estat d'Israel dels diferents països que participen en aquesta Trobada. Els bisbes es van reunir amb membres de la societat civil que participen de la «*Sadaka Reut Gemmini*», que porta a terme un projecte per educar els joves palestins i jueus a favor de la pau. També, «*Our Lady, Woman of Valor*» un projecte pastoral a Tel Aviv dedicat a la migració, que promou el P. David Neuhaus, SJ, Vicari

Amb el Bisbe ortodox a Gaza

Sant Antoni, Abat, festa de solidaritat a tota la diòcesi

La celebració de la festa de Sant Antoni, Abat, es va dur a terme amb gran lluïment el 17 de gener, a moltes parròquies de la diòcesi d'Urgell. A la Catedral de Santa Maria, la Missa Solemne es va iniciar a les dotze del matí, presidida pel Rector, Mn. Xavier Parés, i concelebrada per Mn. Jordi Miquel, amb una gran assistència de fidels. Les autoritats de la ciutat, encapçalades per l'Alcalde de la ciutat, l'Im. Sr. Albert Batalla, el president del Consell Comarcal, els representants dels cossos de seguretat i de les entitats cíviques de la ciutat i comarca.

Durant la missa es va beneir els panets i es van repartir entre els assistents. En aca-

bar, la Confraria de Sant Antoni es va preparar per realitzar els Tres Tombs. El cavaller amb l'estendard va ser beneït a la Plaça dels Oms, per Mn. Parés i el van seguir un bon nombre d'altres genets amb els seus cavalls. Després es van beneir els gossos, gats i altres mascotes.

Al Passeig de Joan Brudieu, la Confraria va preparar una escudella a compartir amb tots els vilatans. Aquest és un moment significatiu de la celebració de la diada, ja que es tracta de repartir i compartir una menja calenta, molt rica i gustosa i que té arrels en els valors de la solidaritat, molt presents en la vida als pobles.